

ÉLETJEL

AZ ALBERTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IV. évfolyam 1. szám

2012. Újév

Másnap ismét ott állt János két tanítványával együtt, és rátekintve Jézusra, aki arra járt, így szólt: „Íme, az Isten Báránya!” Meghallotta a két tanítvány, hogy ő ezt mondta, és követték Jézust. Jézus megfordult, és amikor meglátta, hogy követik őt, megszólította őket: „Mit kerestek?” Ők pedig ezt válaszolták: „Rabbi – ami azt jelenti: Mester –, hol van a lakásod?” Ő így szólt: „Jöjjetek, és meglátjátok.” Elmentek tehát, meglátták, hol lakik, és nála maradtak azon a napon; körülbelül délután négy óra volt ekkor. Jn 1:35-39.

Hétköznapi tanítványság

Egyszerű, szinte hétköznapi módon kezdődik az első tanítványok elhívásának története. Minden feltűnést kerülő, magától értetődő közvetlenséggel. Ugyanilyen közvetlenek Jézus szavai is, ahogyan a két tanítványhoz fordul: „Mit kerestek?” Valóban döntő kérdés volt ez, akkor is és most is. Milyen igaza van Augustinusnak: „Sose kereshetnénk Istent, ha már meg nem talált volna bennünket.” Mert Ő az, aki felénk fordul, elénk lép, közel jön az életünkhöz.

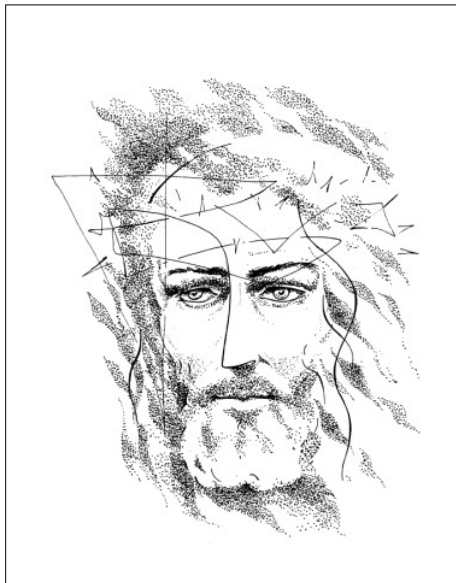
„Mit kerestek?” Ez az első mondat, amellyel Jézus a János evangéliumában megszólal. Nincs benne semmi mély értelmű meglátás, titkokat feltáró ismeret. Jézus nem old meg problémákat, nem vitázik, nem ad új válaszokat régi megválaszolatlan kérdésekre, hiányzik a szavaiból mindenfajta teológiai eszmefuttatás. De János és a többi tanítvány számára itt kezdődött el minden, az evangélium, és az ő tanítványságuk története. Számukra ezek az első szavak, amellyel Jézus először szólította meg őket, a legfontosabb szavakká váltak életükben.

Aki Jézushoz megy, az „keres” és aztán „lát”. A tanítványok Jézushoz „mentek és láttak”. A „Jöjj, és lásd meg!” felszólítása döntés elé állít, a döntés értelme pedig akkor teljesedik be, amikor „látással” lesz.

Egy másik elhívás történetében Jézus „rátékint” Simonra és ismeri őt, „mert ő maga is tudta, hogy mi lakik az emberben” (Jn 2:25). Ezért mondja neki: „Téged Kéfásnak fognak hívni (ami azt jelenti kőszikla)”. Ezzel a névvel Jézus arra a helyre és feladatra utal, amelyet Péternek a tanítványok körében, majd pedig a gyülekezetben szánt.

Pétert kősziklának nevezi Jézus, miközben Péter maga is jól tudja, hogy ő nem az.

Hirtelen természetű ember, aki tud lelkesedni, de kőszikla nem tud még lenni. Péter számára mégis felejthetetlen marad, amit Jézus mondott neki. Hiszen ez azt jelenti,

hogy élete át fog alakulni, új nevet kapott és új ember lesz, amire ő a maga erejéből képtelen, azt végzi el benne Jézus, a tanítványság útján.

Azt mondja Pascal, a 17. század egyik legnagyobb gondolkodója: „Az ember az egyetlen lény, aki önmagánál több lehet. Felülemelkedhet korlátain és tágas tér nyílik ki előtte. Több az ember annál, ami. Az emberi lét olyan, mint a fazekas kezében az agyag. Isten kezében több lehetek annál, mint aminek megszülettem, mert megjelent bennem Isten átalakító, újjáformáló műve.”

Ez a krisztusféle keresztyén látásmód: annak látni valakit, akivé lehet és nem annak, aki. Egyszer Michelangelót, a szobrászt

kérdezte valaki: mit művel azzal a nagy márványtömbbel, amit éppen faragott. Azt válaszolta: kiszabadítja belőle a bezárt angyalt. Milyen nagy szükségünk van nekünk is arra, hogy Jézus Szabadítónkká legyen.

Hogyan járhatunk Jézus nyomában, hétköznapiokon és ünnepeken, tanítványként? Ravasz László kommentárjában ennek az igeszakasznak a „szent ragály” címet adja, s bevezetőjében ezeket írja: „Ez a rész a világ legtitokzatosabb folyamatáról ad tiszta és hű képet. Nagy dolog tudni, hogyan terjed a tűz, a hó, a fény, az élet. De nagyobb dolog tudni és látni, hogyan terjed a hit, és lesz az Egyház. Úgy, hogy egyik lélek felgyújtja a másikat, átmelegíti, megvilágosítja. Az életnek, az üdvnek a szent ragálya: a hit személyes bizonyágtétele által terjed.” A hit azzal a személyes döntéssel kezdődik, hogy követni akarom Jézust. A követés útjára lépő ember pedig azt ismeri fel, hogy Jézus már hamarabb keresett, már előbb rám talált. Közben a személyes ügy közösségi üggyé is lesz. S akik döntöttek, s akik Mester hívó szavára elindultak, azok immár új emberré lettek, mert a hit, ami felülről adatik, újjá formál, így terjed „a hit, és lesz az Egyház”. Ámen.

Túri Krisztina

A 2012-es tisztújító választás főbb eseményei

A tisztújítás jelöltjeire vonatkozó jelölések leadási határideje: 2012. február 29.

A jelölő lista elfogadása presbiteri gyűlésen: 2012. március 7.

Zárszámadás és a jelölőlista közgyűlési elfogadása: 2012. március 11.

Választó közgyűlés: 2012. március 25.

Az újonnan megválasztott tisztségviselők és presbiterek megbízatása 6 évre szól!

A választó és szavazatszámoló bizottság tagjai:

Iker Ferenc elnök
Kovács Zoltán
Lehoczki Károly
Revuczky László

MIÉNK A JÖVŐ!

Sokat gondolkoztam, hogy vajon mi is legyen a fiatalokról szóló cikkem címe, amikor is újra azzal szembesülhettem az elmúlt vasárnap, hogy a gyermekek nem férnek el az asztal körül gyermek-istentiszteleten. Ez a látvány nagy örömmel töltött el, hiszen ez már nem az első alkalom volt, hogy ilyen sokan összegyűltünk. Úgy gondolom, hogy ez azt mutatja, hogy tényleg van jövőnk itt Albertiben. Mert vannak fiatalok, szeretnek járni az alkalmainkra és jól érzik magukat.

Ugyanakkor nem feledkezhetünk meg arról, hogy mindannyiunk felelőssége, hogy a fiatalok meg is maradjanak gyülekezetünk közösségében! Fontos, hogy támogassuk, hívogassuk, kísérjük el őket az alkalmainkra!

Ilyen alkalom a már említett gyermek-istentisztelet, amelyre sok szeretettel várjuk a még nem konfirmált gyermekeket, hogy együtt énekelhessünk, játszassunk és tanulhassunk a különböző bibliai történetekről és példázatokról.

A már konfirmált fiatalokat pedig sok szeretettel várjuk az ifjúsági órára, amelyet minden szombaton délután 4 órától tartunk a gyülekezeti teremben. Itt különböző témákat beszélünk át az ifjúsággal és próbálunk felkészülni a keresztény életre. Természe-

tesen nem csak szellemileg és lelkileg, hanem testileg is edzésben vagyunk, amelyre jó alkalmat kínál az ifjúsági órát követő foci a tornateremben.

De nagy örömmel számolok be az egyik legújabb alkalmunkról, a zenekari próbáról is, amely pár lelkes fiatal kezdeményezésére jött létre, akik célul tűzték ki egy keresztény zenekar megalapítását. Ennek érdekében minden szombaton délután 3 órakor tartunk zenekari próbát, amelyre minden érdeklődőt, és zenélni szerető fiatal sok szeretettel várunk!

Végül nem árt, ha már most megemlítem a nyári programjainkat, hiszen számos tábor és találkozó kerül idén nyáron is megrendezésre! Ezek közül pedig kiemelt fontosságú a konfirmandus táborunk, illetve a Szélrózsa Országos Evangélikus Találkozó, ahol több ezer evangélikus fiatal táborozhat együtt a Balaton partján.

Láthatjuk tehát, hogy vannak programjaink és van ifjúság is! És ahogy az elején már írtam: Miénk a jövő! Ehhez azonban tennünk is kell, sok dolgunk van még, hisz' sok gyermeket és fiatal lehet megszólítani! Kezdjük el együtt, a saját családjainkban, a saját rokonságunkban! Hirdessük a gyülekezet alkalmait, hisz' itt mindenkit szívesen látunk és mindenki jó helyen van!

**Csadó Balázs beosztott
lelkész**

A nagycsoportos óvodások már várják az iskolát

Az utóbbi időben sokszor beszélgetünk a gyerekekkel, hogy szeptemberben már nem óvodába jönnek, hanem várja őket az iskola. Tudják, hogy az óvodában ők a legnagyobbak, ezért segíteni kell a kisebbeknek, ha szükségük van rá. Például bekísérik a mosdóba őket, vigasztalják, babusgatják azokat, akik igénylik.

Az iskolába viszont kicsik lesznek, sokszor kérdezzük: „Mi történik, mi lesz velünk? A nagyobb iskolások segítenek-e nekünk, vajon mi vár ott ránk?” Természetesen megnyugtatom őket, hogy a tanító néni ugyanúgy segít majd, mint itt az óvodában az óvó néni és a nagyobb gyermekekre is számíthatnak.

Többször elmondom nekik, hogy az iskolában izgalmas feladatok lesznek. Aki ügyes, piros pontot, mosolygós arcot vagy dicséretet kap. Az órák között szünetek lesznek, amit csengő fog jelezni. Sok könyvetek, füzetetek, ceruzátok lesz, amit hátitáskában fogtok hordani. A kielégítő válasz után megnyugszanak.

Természetesen, akinek a testvére iskolás, annak könnyebb. Egy-két gyerek jelezte, hogy neki már van táskája és ceruzája is.

Óvodánkat szerencsésnek mondhatjuk, mert szoros a kapcsolat az evangélikus iskolánkkal. Hetenként egy alkalommal az iskola tornatermében tartjuk a testnevelést.

Csütörtök reggelként mindig megkérdezik „megyünk-e a tornaterembe” és boldogok az „igen” hallatán.

Hétfőnként és szerdánként Szilvi tanár néni az óvodában ismerteti meg velük a német nyelv rejtelmait.

A csoportból egyre többen írnak betűket, számokat és leírják a nevüket. Minden esetben büszkén mutatják és kérik, olvassam el, mit írtak. Nagyon vonzóan tartják a betűk és számok világát. Szívesen rajzolnak sormintákat, díszítő sorokat. Szeretnek könyveket nézegetni, figyelmesen hallgatják a meséket, bibliai történeteket, örömmel báboznak, dramatizálnak.

Az óvodai élet játékos világát komolyabb feladatok váltják fel. Bizakodva és hittel néznek az ismeretlen elé. Kivétel nélkül minden nagycsoportos izgatottan várakozik a nagy

napra, hogy először iskolába léphessen. Addig viszont még sok játék és felfedezés vár rájuk az óvodában.

Lia óvó néni

Tisztelettel kérjük az adózókat, hogy adjuk 1%-ával támogassák óvodánk alapítványának működését. Alapítványunk neve: *Ragyogó Gyermekarcok Közhasznú Alapítvány*
Adószáma: 18715943-1-13

Köszönjük eddigi adományait.

ÓVODAI BEIRATKOZÁS

Szeretettel várjuk az Alberti Evangélikus Egyházközség Óvodájába azoknak a kisgyermekeknek a jelentkezését, akik 2009.06.01. és 2010.05.31. között töltik be a harmadik életévüket. A beiratkozás folyamatos.

Mag Pálné óvodavezető

Kedves nagycsoportos óvodás!

Elérkezett az idő! Hamarosan iskolás lesz belőled! Biztosan nagyon kíváncsi vagy már, hogy milyen lesz az iskola, a tanító néni. Szeretnék neked bemutatkozni. Kovács Katalin a nevem. Az Alberti Evangélikus Általános Iskola szeptemberben induló első osztályában én leszek a tanító néni.

Ebben a barátságos iskolában várlak téged sok szeretettel 2012. február 25-én, szombaton 10 órakor.

Ezen a szép napon köszöntjük együtt a tavaszt!

Szeretettel várlak: **Kati néni**

Új presbitériumot választunk

*Kedves Gyülekezet,
kedves alberti evangélikus Testvéreim!*

Egy szólás-mondásunk szerint az idő gyorsan elszáll. Visszatekintve az elmúlt hat évre, bizony ezt érezzük. A jelenlegi presbitériumot a gyülekezet 2006 márciusában választotta. Mi, a presbitérium tagjai különleges hat esztendőnek érezzük a mögöttünk hagyott időt. Különleges volt, mert különösen nehéz belső viszonyok között, sokszor ellenszélben, és rendkívüli helyzetekben kellett dolgoznunk és felelős döntéseket hoznunk. Ezek alatt az évek alatt a kitartó és önzetlen munka sok tekintetben meghozta a gyümölcsöt. Egy meglehetősen kusza, ellentmondásokkal terhelt és feszült helyzetből mára az intézményeinknél világos struktúrák és áttekinthető munka és pénzügyi rend alakult ki. Az egyházi felsőbbbség kezdetben nem értett egyet az átszervezéseinkkel és személyi döntéseinkkel, eredményeinket látva azonban mind szóban, mind írásban elismerték azokat és példásnak nevezték munkánkat, elért eredményeinket. Amellett, hogy ez örömteli dolog, még nem állhatunk meg és nem mondhatjuk azt: „na, most már mindent elvégeztünk, dőlünk hátra, nincs más dolgunk.”

Az előttünk álló hat esztendő különös kihívást hordoz a számunkra. De nem elsősorban csak a presbitérium számára, hanem inkább az egész gyülekezet számára. Azt kell mondjam nyugodt szívvel, hogy az intézményi hátterünk mind szervezeti mind személyi oldalról alapvetően a helyükön vannak és jó eséllyel számíthatunk arra, hogy az előttünk álló években különösebb baj nélkül tudják végezni a szolgálatukat. Persze ezzel nem azt mondom, hogy könnyű lesz, hiszen a költségvetések mindig feszesek lesznek.

Az igazi kihívás a gyülekezeti munka terén jelentkezik. Fontos, hogy reálisan értékeljük a jelenlegi helyzetünket és ennek alapján próbáljuk felvázolni az előttünk álló feladatokat.

És itt fel kell, hogy hívjam a figyelmet arra, kedves gyülekezeti tagok, hogy egy kicsit másképpen tekintsetek a gyülekezetünkre, mit eddig. Mert mi lehet a jövője az alberti gyülekezetnek? Én kulcskérdésnek tartom azt, hogy a gyülekezet egy egymásért felelősséget vállaló és egymás terhére még jobban hordozni képes közösség tud-e erősödni? Elsősorban lelki értelemben!

Különösnek tartom azt a helyzetet, hogy olyan sokakat lelki terhek nyomasztanak, problémáik vannak, mégis elkerülnek az egyházat, és másfelé fordulnak (pl. szekták, ezotéria), pedig az egyház a tiszta forrásból merített igazi Örömhírt hirdeti, míg a másik út súlyos és sötét csapdákat rejt.

Testvéreim! Gyülekezetünk akkor fog megerősödni és erős támaszt jelenteni a mai zavaros és zaklatott világban, ha Bennetek felébred a felelősségérzet! Először magatok iránt! Biztosan emlékeztek még a régi prédikációkra: az a hit, amely jó volt az őseimnek, jó a nagyapámnak, az apámnak az jó lesz nekem is... Azután a családod iránt! Mire tanítod a gyermekeidet, az unokáidat? Milyen példát adsz nekik? Milyen szeretettel fordulsz a családod időseihez? És azután a felelősség a gyülekezet iránt! Ne azt kérdezd: Mit tesz a gyülekezet értem? Inkább azt: Mit tehetek én a gyülekezetért?!

Higgyétek el, a világunkat nem az önmegvalósítás, hanem az önfeláldozás viszi előbbre. És ettől a szótól ne ijedjete meg! Ma Magyarországon már senkinek sem kell olyan áldozatot hoznia, ami erő felett lenne, mint a középkorban, vagy más veszélyes helyzetekben. Azután végül is a jól végzett munka nem is áldozatnak tűnik, hanem éppen elégedettséggel és örömmel tölti el az embert.

Éppen ez a látásmód az, amit kérek tőletek! Ez nem kerül semmibe, nem pénzkérdés.

Úgy érzed egy rohanó világban élünk? Állj meg egy percre és imádkozzál!

Azt gondolod, hogy a fiatalság neveletlen? Neveld jóra a gyermekedet és mutass jó példát!

Úgy érzed, hogy az ember csak rossz híreket hall a médiában? Olvasd az Evangéliumot!

Magányosnak érzed magad? Keresd a gyülekezeti alkalmakat és beszéljess a többiekkel!

Miért írom ezeket a szavakat? Mert éppen ezek a területek azok, ahol a jövőben erősíteni szeretnénk a gyülekezeti munkát. Nagyon sok és szerteágazó terület van ahol szükségünk van a segítségre. Nem úgy képzeljük a jövő presbitériát, mint akinek csak az a feladata, hogy néhányszor egy évben a gyűlésen ezt vagy azt megszavazzon. Azt szeretnénk, hogy a presbiterek tevékeny emberek lennének, és aktívan részt vennének a gyülekezet életében, másokat is bevonva. Amint azt nemrég egy

igehirdetésben hallhattuk: „...aki első akar lenni köztetek, az legyen mindenkinek a szolgálója...” Úgy látjuk, hogy országos tendencia, hogy a presbitériumok létszámát csökkentik. Fontos azonban megérteni, hogy a gyülekezet élete nem lehet csak ennek a néhány embernek az ügye, hanem mindannyiunk közös ügye kell, hogy legyen!

Milyen területei vannak a gyülekezeti munkának, ahová be lehetne kapcsolódni?

Néhány példa: Az énekkar várja új kórus-tagok jelentkezését! Az ifjúsági munkába is szívesen be lehet kapcsolódni, akár mint segítő, akár mint résztvevő! Működik a szöszmötölő klub, ahol ügyes kezű asszonyok bütykölnek valamit, a baba-mama kör, ahol a kismamák beszélhetik meg ügyes bajos, vagy éppen örömteli dolgaikat. Lelkes tagok rendszeresen evangélizációt szerveznek. Számos épületünk van, amelyek felügyelete felelősségteljes munkát igényel. Szeretnénk legalább néhányszor egy évben természetjáró túrákat szervezni. Fontos szolgálat az idős gyülekezeti tagok látogatása, figyelemmel kísérése. A 300 éves évforduló kapcsán megrendezett színdarab sikere fényében többen felvetették egy színjátszó kör alakításának gondolatát. A kül-, és belföldi kapcsolataink ápolása is igényli a gyülekezeti tagok közreműködését. Olyan sok történelmi értékünk van, tárgyak és iratok, hogy azok rendszerezését és megőrzését is meg kell oldani. A számszék munkája rendkívül felelősségteljes és új feladatokkal is bővül.

Fontos feladatként szeretnénk kezelni az internetes megjelenést és a gyülekezeti újság szerkesztés szolgálatát, a kommunikáció erősítését.

Ebből a felsorolásból is látszik, milyen sokrétű az a tevékenység, ami a gyülekezetünkben folyik és milyen sok terület van ahová be lehet kapcsolódni és szükséges is a gyülekezet tagjainak további tevékeny közreműködése és szakértelme! „... az aratnivaló sok, a munkás kevés...”

Röviden ilyen elképzeléseink vannak az előttünk álló hat éves ciklus szolgálatáról. Minden kedves gyülekezeti tagot kérek, hogy ha úgy érzi, szívesen vállalna bármilyen szolgálatot, mégoly kicsit is, jelentkezzen a lelkesi hivatalban, vagy a választási bizottság tagjainál. Rajtunk, rajtatok is múlik, milyen lesz a következő hat év, milyen lesz a jövőnk!

EGYMÁSÉRT – FELELŐSSÉGGEL

Szeretettel:

Iker Ferenc másodfelügyelő

Felügyelői invitálás

Mit is jelent az invitálás szó? A magyar értelmezése szerint: MEGHÍVÁS, FELKÉRÉS.

Ezt teszem én is, meghívom és felkérem az Alberti Evangélikus Egyházközség tagjait, hogy jöjjenek el, vegyenek részt a hamarosan megrendezendő gyülekezeti választáson, ahol a lelkész kivételével minden korábbi tisztségviselő újra megmérettetésre kerül.

Igen, eltelt 6 év és most, amikor ezelőtt a felelősségteljes feladat előtt állunk, érdemes visszatekinteni, hiszen az ebben az időszakban történtek napnál világosabban rávilágítanak arra, hogy milyen fontos, kik is a gyülekezet vezetői. 2006-ban volt először olyan választás, amikor a korábbi „meghívó” „megbízó” módszerrel szemben, nyíltan, a templomban, szavazó cédulákon lehetett a jelöltekre szavazni. Magát a választást egy botránysorozat előzte meg, mert nem mindenki számára volt jó ez a módszer a tisztújításra, de végül egy 5 órás procedúra után minden feltételnek megfelelő megalakult az új presbitérium. Én akkor úgy fogalmaztam, hogy felügyelőként nem a kés szeretnék lenni a gyülekezetben, amely majd szeletelni, darabolni fogja, hanem a kovász, amely keleszti, építi azt. Ennek szellemében indult a munka és bizony a megalakult presbitériumban sokszor gyanakvással néztek a testvérek a másikra, kérdezve, miért is mondja, amit mond, mit akar vele. Az elvégzendő feladatok – otthonvezető, óvodavezető, iskolaigazgató választások – lassan meggyőztek mindenkit, hogy a másik másként láthatja, de biztosan a közösség javát szolgálja mondandójával, tetteivel. Ebben a nehezen létrejött már-már idilli békében robbant a bomba, amikor kiderült, hogy az otthonvezető köztörvényes bűnököt követett el, és sajnos az akkori lelkész sem ma-

kulátlan. Egyértelműen ez volt az elmúlt hat év – az én felügyelői munkám – mélypontja. A tény, hogy a lelkész sem ártatlan, sokaknak hihetetlen volt, és talán még ma is az, de a Magyarországi Evangélikus Egyház vizsgálata megállapította: a feltételezés nem alaptalan, hanem tény. Ezért a lelkészt felmentette, a gyülekezet és lelkész és otthonvezető nélkül maradt. Rövid gondolkodás után a választás az akkori másodlelkészre Túri Krisztinára esett, amely enyhén szólva sem nyerte el az országos egyház vezetőinek tetszését, azonban amikor nyilvánvalóvá lett, hogy a gyülekezet határozottan mögé állt, kaptunk egy lehetőséget, hogy megmutassuk, működő képes az a modell, amelyben a presbitérium gondolkodik. Munkával bizonyítottuk magunknak, a vezetőinknek az elképzelésünk helyességét, így és ezért lett Túri Krisztina a lelkészünk. Ezek az események, ha sokszor értetlenséget is váltottak ki, de végül egy szilárd egységgé kovácsolták a vezetést, a presbitériumot, ahol sokszor voltak és vannak viták, nézeteltérések, de a közösség döntését, amelyet demokratikus szavazással hozunk meg, senki nem kérdőjelezi meg. Az egységünket, munkabírásunkat, szerveztségünket mindenki számára egyértelműen megmutatta a gyülekezet 300 éves évfordulójának ünneppsorozatára, amely méltán váltott ki megbecsülést a társegyházakban, valamint az Evangélikus Egyház vezetőiben is.

Miért is írtam le ezeket? Szerettem volna megmutatni, hangsúlyozni, milyen sorsfordító események történtek az elmúlt 6 évben. Négy (!!!) otthonvezető, két (!!!) iskolaigazgató, egy óvodavezető, egy lelkészválasztás mellett egy fegyelmi vizsgálat az előző lelkész ellen, és egy fájó temetés, ahol utolsó útjára kísértük a

nálunk több mint 50 éve dolgozó lelkészikont, Roszik Mihályt. Kérem az Urat, hogy ilyen nehéz terheket ne rakjon Ránk az elkövetkezendő időben, de ha bölcsek akarunk lenni, akkor minden eshetőségre fel kell készülnünk. Ezért nagyon fontos, minél több arra alkalmas jelöltet állítson gyülekezetünk, amelyből a legjobbakat választhatjuk ki egy olyan szavazáson, ahol mind a jelölés folyamata, mind a szavazás procedúrája teljesen nyílt és semmi mást nem szolgál csak a gyülekezet, a közösség érdekeit. Felelősségteljes döntés előtt állunk, mert az újonnan felálló vezetés, presbitérium fog gondoskodni az egyházi törvényeinknek megfelelően a gyülekezet és az intézményeink vezetéséről, ahol 100 óvodásról, 200 iskolásról, 65 idős emberről gondoskodik közel 100 dolgozó. Ebből, valamint a gyülekezet létszámából következik, hogy mint egy 1000 család mindennapjait befolyásolják, hogy kik és hogyan vezetik az Alberti Evangélikus Egyházközséget.

Annak reményében, hogy átérzik és belátják, milyen jelentős esemény előtt állunk, kérem Önöket, hogy mind a jelöltállítás folyamatában, mind a szavazáson vegyenek részt, nyilvánítsanak véleményt, érvényesítsék akaratukat és jogukat.

Farkas László felügyelő

Füle Lajos:

Presbiterek

*Kinek a lelke vágyik a fényre,
kinek kenyere az Úr Igéje,
és kenyereből másnak is szel,
az presbiter.*

*Kinek van szeme a más bajára,
kinek van füle a más jajára,
a tennivalóit így méri fel,
az presbiter.*

*Ki másnak vermét sohasem ássa,
aki keresztjét nem teszi másra,
a mások terhet így veszi fel,
az presbiter.*

*Kinek a templom kegyelem háza,
otthon van benne maga, családja,
bár mindeniütt az Úrra figyel,
az presbiter.*

*Aki hitét örömmel megvallja,
mind presbiter, bár nem az a rangja,
de kedves élet Isten előtt:
megáldja és megszenteli őt.*

Egy presbiter vallomása

„Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék és egyre többen adjanak hálát az Isten dicsőségére. Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt, ha a külső emberünk megromlik is a belső emberünk mégis megújul napról napra. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy örök dicsőséget szerez nekünk, mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók a láthatatlanok pedig örökkévalók.” 2. Kor. 4. 15-18.

Ennek az igének üzenetértéke az, hogy a nehéz mindig „lehetőség” az ember számára. Ez az Úr Jézus szeretete felénk. Ebből megértettem, hogy az imádság az a háttér munka, ami nem látványos, de fontos. Ez a megújulásunk alapja, hogy hordozzuk imádságban a gyülekezet vezetőit és tagjait.

Ez az énekvers került elém: „Lennék bár eszköz és semmi egyéb, / Felvegyék, ha kell, vagy félretegyék / Csak Tè légy gazdám, én Jézusom, / Országod szolgálni így tudom.”

Isten áldja meg a gyülekezetünket.

Andó Csabáné presbiter

Hogyan látják a nappali klubot az ellátottak?

Az Alberti Evangélikus Egyházközség által működtetett Nappali klub 2006. január 16-án indult. Az intézmény fennállásának hatodik évfordulója alkalmából, az egyházközség lelkesítője megkért, hogy írjunk egy cikket az újságba. Évek óta mindig leírjuk, hogyan működik az intézmény, milyen programokat szervezünk, milyen szolgáltatásokat lehet igénybe venni. Idén úgy gondoltuk, hogy megkérjük a gondozottakat, ők írják le gondolataikat, véleményüket, érzéseiket a nappali klubról.

Másnap mindenki, aki bent volt a klubban, teljesítette kérésünket. Mivel nagy terjedelmű anyag jött össze, kiválasztottunk néhányat, ami mindenki gondolatában jelen volt.

V. J.- 2011 szeptemberében kezdtem ide járni. A szomszédom említette ezt a lehetőséget. Mivel kerekese székkel közlekedem, félttem, hogy nem tudok majd mozogni, befogadnak-e majd a többiek a fogyatékoságom miatt. Az itt eltöltött idő bebizonyította, hogy kételyeim alaptalanok voltak. A klubban segítenek az ügyintézésben, segítenek eljutni orvosi vizsgálatokra, nagyon finoman főznek, jó a kiszolgáló személyzet. Nagyon

jó a közösség. Bár csak előbb jöttem volna!

H. M. – Körülbelül öt éve járok a nappali klubba, a házi orvosom ajánlotta ezt a lehetőséget. Sajnos hosszú ideje egyedül lakom,

Sz. L. – Ötvenhárom éves vagyok, betegségem miatt van szükségem az ellátásra. Az intézménybe idős emberek járnak, de velem szembe nagyon megértőek, elfogadják a betegségemet és megpróbálnak mindenben segíteni nekem. Itt nagyon jól főznek és elegendő a mennyiség is.

K. J. – Fél éve járok a nappali klubba, a családsegítőben ajánlották ezt a szolgáltatást. Mivel tanyán lakom, mindig egyedül vagyok, vágytam már társaságra. A klubban már nem érzem magam annyira magányosnak mindazok ellenére, hogy néha összezdülések is vannak. A mindennapokban is nagy segítség ez a napközbeni ellátás. Kevesebbet kell otthon fűteni és főzni, így a kevés nyugdíjamat könnyebben be tudom osztani.

Az írásokat olvasva, elérékenyültünk, hogy mennyire szeretnek ide járni ezek az idős emberek. Pedig időnként szoktak zsörtölődni, elégedetlenkedni, mert mindenkinek lehet rossz napja.

Mi megpróbáljuk ezeket a feszültségeket oldani, és a mindennapokat kellemesebbé tenni.

A nappali klub dolgozói

az egészségem is megromlott. Minden nap eljövök – illetve elhoznak – a klubba. Itt egész nap melegben vagyunk, délben jókat eszünk, így csak hétvégén kell főznöm és a fűtéssel is tudok spórolni. Sokszor voltam rosszul, többször kellett hozzám orvost hívni. A nővérek figyelnek rám, biztonságban érzem magam közöttük. Ez a hely a második otthonom. Köszönöm a Jóistennek, hogy segítette ezt a klubot létrehozni, öreg, egyedül élő emberek számára.

Mindeddig megsegített minket az Úr!

Hálásak vagyunk a jó Istennek, amiért a 2011/2012-es tanév első félévében 203 tanuló nevelését, oktatását bízta ránk, és mivel az első időszak végére értünk, ezért itt a számadás ideje.

Örömmel adom közre féléves eredményeinket. Tanulóink magatartási átlaga 4,59, szorgalmi átlaga pedig 4,33. Összehasonlításképpen álljon itt a tavalyi év végi adatunk is: magatartás: 4,63; szorgalom: 4,44. Az adatok közötti eltérés minimális, vagyis intézményünk falai között kiegyenlített munka folyik, amely egységes elvárásokkal társul.

Az osztályok összehasonlításában magatartásból a legjobb eredményt a harmadikosok (4,8), szorgalomból az elsősök (4,96) érték el.

Az Alberti Evangélikus Általános Iskola tanulói közül 200-an vették sikeresen az első félévet, sajnos három diákunk egy-egy tantárgyból elégtelent kapott, míg a teljes létszám ötöde örülhetett a kitűnő eredménynek.

A tanulmányi munka területén a Kovács Katalin vezette 3. évfolyam lett az első 4,83-os átlagával. Őket ez öröm mellett bánat is

éri, ugyanis tanító néniükre a következő tanévben máshol várnak új feladatok, mellyel kapcsolatban az újság lapjain is történik utalás.

A második félévben tovább folytatódik a már elkezdett munka, azaz lesznek projektnapok, kirándulások, tájbejárások. Áprilisban pedig jönnek a törökök – no, nem az országot elfoglalni, hanem egy levelezési kapcsolat zárásaként 10 diák érkezik hozzánk egy hétre, májusban pedig remélhetőleg a mi diákjaink utaznak Isztambulba.

Más országok iskoláival is próbálunk kapcsolatot kialakítani az ezért felelős pedagógus: Tóth-Simon Ágnes. Így tárgyalásokat folytatunk horvát, lengyel, romániai magyar, portugál, angol intézmények képviselőivel.

Megpróbáljuk a speciális igényeket is kielégíteni, így például péntekenként pszichológust lehet keresni intézményünk falai között.

Az újítások mennyire fognak bevalni, az függ tőlünk, pedagógusoktól, a gyerekektől, a szülőktől és a Mindenhatótól. Így kérem valamennyiük szíves támogatását.

Mányi Sándorné igazgató

Új évbe lépünk

Boldog új évet, hangzott el sokszor mostanában. Mondtuk és hangzott felénk is sokak jókívánsága.

Az új év újat hoz, nemcsak a száma változik, legyen minden napja új, az újság felvidít.

Újul a természet, újulhatnak egyszerű tárgyak. Ha van rá szemünk, az öröm boldogságot áraszt.

A boldogságnak ez a csendes érzése betölti a lelkünk, ezt kívánjuk és kapjuk, ha az új évet így kezdjük.

Mikor egy régi Bibliámat a kezembe vettem, kíváncsi lettem, Isten ez új évre, mit is kíván nekem.

Egy régi kis igés kártya került a kezembe, a lapja régi, de új lett minden ígéretnék üzenete.

„Én az Úr, a te Istened, erősen fogom jobb kezedet ezt mondom neked, ne félj, én megsegítelek.”

Új számot írunk életünkhöz, új események történnek.

Jönnek majd örömeik vagy próbák is érhetnek.

A szépen, jóban boldogok leszünk, vidáman örülünk a próbákban boldogok, mert van ki fogja kezünk.

Szeretném és bízom, ezt nem csak most mondom, hárszázhatvanhat napon, míg ez új évtől búcsúzom.

Az Isten, aki a kezében tartja ezt a teremtett világot, jobb kezét fogja mindenkinek, akit szeretetével megváltott.

Van, aki erős kézzel fogja meg ezt az isteni kezét, van, aki gyenge és kéri, Isten tartson erősen a kezéd!

Ez év napjai peregnék percről percre, nap napra kel, nem félek, kezeden az életem és mutatja hol a helyem.

Emlékek lepnek meg, sok új évnek indulása és vége Mennyi szeretet, barátság és együtt isten keresése.

Bibliaórák, énekarok, ifjúsági órák, arcok és nevek gyerekek, játékok, vidám autózások, beszélgetések.

Az isten jelenléte tette széppé a futó percek alkalmait lelke mélyén mindenki átélt, igazán kihez tartozik.

Az időben percek vannak, órák, napok és évek sora Az Élet Ura magához visz az időtlen örök hazába.

Roszík Mihályné

ÁLLANDÓ ALKALMAK

Hétfő reggel 7:45: Iskolások hétkezdo áhítata a Templomban

Kedd-péntek 7:55-től: Reggeli áhítat a gyülekezeti teremben

Csütörtök 18 óra: Bibliaóra a gyülekezeti teremben

Péntek 18 óra: Énekkari próba a gyülekezeti teremben

Szombat 16 óra: Ifjúsági óra a gyülekezeti teremben

Vasárnap de. 10 óra: Istentisztelet a Templomban, vele párhuzamosan gyermek istentisztelet a gyülekezeti teremben

Vasárnap du. 17 óra: esti Istentisztelet a gyülekezeti teremben

Minden hónap 2. szombatján 10 órakor Baba-Mama kör az óvodában

Minden hónap 3. szombatján 14 órakor Szöszmötölő Kézműves Klub a Parókián-Pesti út 106.

Adjon ÉletJel-et, és jöjjön el alkalmainkra!

EVANGÉLIZÁCIÓS SOROZAT

Minden hónapban szeretetvendégséggel egybekötött evangelizációt szervez az Alberti Evangélikus Egyház vendég szolgálókkal.

Minden érdeklődőt felekezeti hovatartozásra való tekintet nélkül, szeretettel hívunk és várunk, abban a reményben, hogy AZ IGE MEGVILÁGOSÍT MINDEN EMBERT

2012. 02. 19. vasárnap 16.00 órakor az imateremben.

Igét hirdet: Győri Péter szolnoki ev. lelkész.

2012. 03. 11. vasárnap 16.00 órakor az imateremben.

Igét hirdet: Szeverényi János missziós lelkész.

ALKALMAINK CÉLJA:

ÖNISMERET ÉS ISTENISMERET
AZ IGE FÉNYÉBEN

Túri Krisztina
evangélikus lelkész

EGYÉB ALKALMAK

2012. február 19.

SZÓSZÉKCSERE

Igét hirdet: Németh Mihály maglódi evangélikus lelkész

10.00 órakor a Templomban

❖ ❖ ❖

2012. április 19.

**EVANGELIZÁCIÓ ÉS
SZERETETVENDÉGSÉG**

16.00-tól az Imateremben

Igét hirdet: Győri Péter Benjamin szolnoki evangélikus lelkész

❖ ❖ ❖

2012. február 12-19:

HÁZASSÁG HETE

❖ ❖ ❖

2012. március 2.

**NŐK ÖKUMENIKUS
VILÁG IMANAPJA**

HIVATALI IDŐ

Hétfő és péntek: 9-13 óráig

Telefonszám: 06-53-370-179

Túri Krisztina lelkész: 06-20-824-65-05

TEMETŐ TÉLI NYITVA TARTÁSA

Minden nap 6-20 óráig

Temetőgondnok: Andó Csaba

Elérhetősége: 06-20-775-37-19

Az egyházfenntartó

gyülekezeti tagok számára

szolgáltatási díjak 2008. január 1-től

Sírásás	12.500 Ft
Urnás sírásás	5.000 Ft
Sírhely: 1-2. sor	11.000 Ft
Sírhely: 3. sortól	10.000 Ft
Sírhely regisztrációs díj	2.000 Ft
Ravatalozó használati díj	2.000 Ft
Hűtőhasználat napi díja	1.500 Ft
Harangozás	600 Ft
Emlékharangozás	3.000 Ft
Temetés utáni szemétdíj	2.000 Ft
<i>Egyházfenntartási járulék</i>	
Aktív dolgozók részére	4.000 Ft
Nyugdíjas, GYES, munkanélküli,	
18 évet betöltött diák	3.000 Ft

ÉLETJEL • AZ ALBERTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Felelős kiadó: Alberti Evangélikus Egyházközség. Képviselet: Túri Krisztina evangélikus lelkész. Felelős szerkesztő: Koska Klára. Szerkesztők: Hepp Éva, Ikerné Roszik Márta, Kassik Károly, Mányi Sándorné. A címlapgrafika Várhelyi György szobrászművész és Hepp Ildikó munkája. Készült: Apáti Nyomda, Cegléd. • Tel: 53/313-565

